

bestående af en erfaren dommer, anklager og forsvarer.«

Straffelovrådet har drøftet begge disse fremgangsmåder og er kommet til det resultat, at det er forsvarligt at give afkald på den komplikation af metoden, som ville følge af, at dommeren i hvert enkelt tilfælde skulle skrive kommentarer til sin egen dom. Rådet finder, at det væsentligste formål med undersøgelsen vil kunne opnås, såfremt de enkelte tilfælde drøftes og vurderes i en arbejdsgruppe, der repræsenterer en alsidig og grundig indsigt i gældende praksis med hensyn til sanktionsvalg. Det forudsættes herved, at gruppen arbejder kontinuerligt under hele forsøgsperioden, at arbejdsgruppen i fornødent omfang rekvirerer materiale, der tjener til at belyse de enkelte afgørelser og deres forhold til sædvanlig praksis, og at arbejdsgruppen afslutter sit arbejde med at formulere nogle sammenfattende synspunkter, hvorved man bl.a. – i det omfang der er praktisk mulighed for det – foretager optællinger og inddelinger af de enkelttilfælde, der er gennemgået. Det foreslås, at en sådan arbejdsgruppe kommer til at bestå af bl.a. en byretsdommer, en landsdommer, en anklager og en forsvarer.

c. Recidivundersøgelse

Den kriminalpolitiske forskningsgruppe har som det tredje punkt drøftet en eventuel undersøgelse af recidivet hos de lovovertrædere, der idømmes samfundstjeneste, sammenholdt med det recidiv, der måtte forventes, såfremt de var blevet idømt en anden sanktion. Det er navnlig på dette punkt, at forskningsgruppen har haft nytte af at drøfte de forskningsmæssige muligheder på grundlag af den af professor Ulla Bondeson udarbejdede redegørelse.

Straffelovrådet har ikke kunnet anstille nærmere undersøgelse af, om der kunne tænkes andre projektformer, som var egnede til en hurtigere gennemførelse, og samtidig gav begrundet håb om at nå en recidivundersøgelses hovedsigte på en videnskabeligt forsvarlig måde. Rådet har derfor måttet begrænse sine drøftelser til at angå en undersøgelse i den af Ulla Bondeson beskrevne udformning. Man har i øvrigt også lagt til grund, at det ikke er realistisk at forestille sig en undersøgelse gennemført som et »kontrol-

leret eksperiment«, og at der derfor vil være tale om et »naturligt eksperiment«. Om forskellen mellem de to metoder henvises til de foreliggende udtalelser.

En recidivundersøgelse er især af interesse, hvis man gerne vil vide, om samfundstjeneste, sammenlignet med andre retsfølger, har ført til et lavere recidiv og derfor fra et specialpræventivt synspunkt kan anses som et mere effektivt middel. Det fortjener imidlertid at fremhæves, at samfundstjeneste kan have betydelige fordele som et alternativ til frihedsstraf, selv om det måtte vise sig, at tilbagefaldet efter samfundstjeneste er mindre end efter dom til fængsel. Det er derfor mindre vigtigt at knytte en recidivundersøgelse til forsøgsordningen end at vurdere samfundstjenestens praktiske brugbarhed.

Det skal dernæst fremhæves – som det også er sket i forskningsgruppens udtalelse – at resultaterne af en recidivundersøgelse ikke kan forventes at foreligge inden for den periode, hvor der skal tages stilling til spørgsmålet om indførelse af samfundstjeneste som en selvstændig sanktionsform. Selvom der ikke nu kan regnes med bestemte tidsterminer i denne henseende, forekommer det rigtigst at gå ud fra, at forberedelserne til eventuelle lovændringer ikke kan udskydes til det tidspunkt, da en endelig forskningsrapport vil foreligge. Det synes klart, at behovet for en undersøgelse bliver væsentlig mindre, når det i høj grad er tvivlsomt, om undersøgelsens resultater vil komme til at indgå i overvejelserne om lovændringer.

Straffelovrådet finder, at der i Danmark er et behov for store recidivundersøgelser. Det forekommer imidlertid tvivlsomt, om der er tilstrækkeligt grundlag for at iværksætte en omfattende undersøgelse på et tidspunkt, hvor den sanktionsform, der placeres i centrum af interessefeltet, endnu kun kendes som en forsøgsordning. Af ordningens forsøgmæssige karakter følger bl.a., at der skal indvindes erfaringer med hensyn til samfundstjenestens rette anvendelsesområde, arbejdets karakter og varighed, kontrolforanstaltninger m.v. En recidivundersøgelse, der bygger på domme i forsøgsperioden, kan derfor tænkes at føre til mindre brugbare konklusioner, såfremt den nye sanktionsform først finder sit rette leje i løbet af forsøgsperioden eller endog efter foranstaltningens endelige indførelse i en ændret udformning.